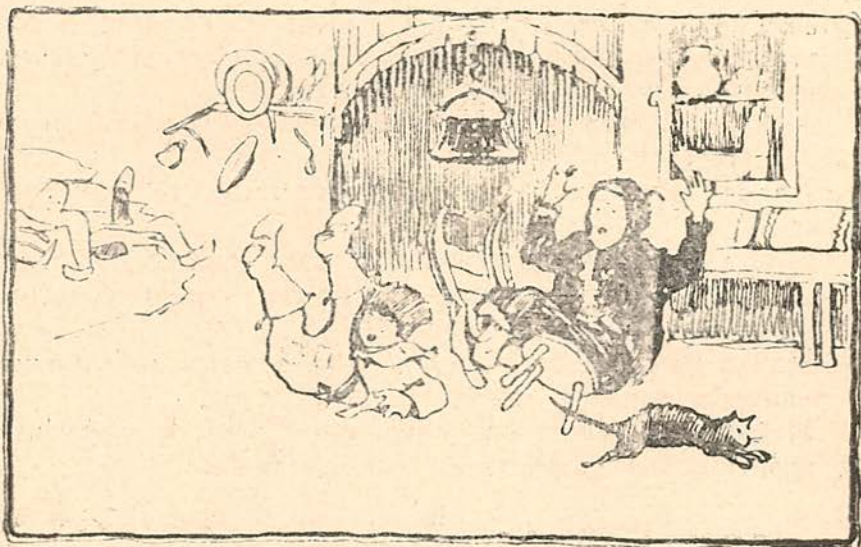

Две-три шейни се преобърнаха и отхвъркнаха въ страни. Другитѣ подиряха Мушковата шейна.

Мушко изпъна краката си напредъ. опъна тѣлото си назадъ и „бухъ“ въ стѣната.

Прогнилиятъ плетъ изпрашѣ силно, провали се и Мушко, съ издраскано лице цопна и се преметна до сами краката на баба Трошка. Шейната му отхвъркна и пръсна въгленитѣ отъ огнището. Котаракътъ Марчо подскочи уплашенъ и настрѣхна. Баба Трошка, както бѣше задрѣмала, писна отъ страхъ колкото ѝ гласъ държи. Нѣколко крака заритаха презъ пробитата стѣна.

Мушко скочи разкървавенъ и окжсанъ, прескочи низкото дървено столче и търти да бѣга. Шейната му полека-лека се запали и запрашѣ.

А баба Трошка се въртѣше насамъ нататъкъ, тюх-каше, кълнѣше и само повтаряше :

— Шейна ли е, чудо ли е! Цѣла стѣна да пробие! Цѣла стѣна да пробие! . . .